

den Fornøjelse at dyrke en Plante, der er unaturlig her i Landet.

Dinesen: Blandt de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) fremkom med, var der en, som jeg er enig med ham i, nemlig den, at dette Forslag kommer noget sent, og at det burde være fremkommet sammen med Afgørelsen af Toldspørgsmaalet i 1908. Derom har jeg imidlertid udtalt mig tidligere og skal ikke nu fordybe mig i, hvad der ikke skete i rette Tid, men først blev rettet senere. Jeg mener ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at der nok kan være Tale om at løse Spørgsmaalet paa anden Maade end her foreslaaet, og som har vundet Tilslutning hos Udvalgets Flertal, med en mindre Ændring. Men jeg mener ogsaa, at en Løsning af Spørgsmaalet er gennemførlig paa den Maade, der her er bragt i Forslag, thi det vil utvivlsomt føre til, at Tobaksdyrkingen her i Landet ikke udvider sig i et saadant Omfang, at den i den Grad vilde konkurrere paa Toldomraadet, som det vil blive Tilfældet, hvis vi ikke traf en anden Ordning end den, der bestaar i Øjeblikket. Jeg mener, som jeg har sagt tidligere, at det gaar ikke an at lade denne Tilstand vedblive. Vi maa stræbe at naa til en Begrænsning af Tobaksdyrkingen her i Landet ad en eller anden Vej, thi det Tab, som Staten vil lide, hvis vi ikke gøre det, efterhaanden blive alt for betydeligt.

Der er blevet sagt, at dette Lovforslag kun vil give en forsvindende Indtægt, og det er sandt, men Betydningen ligger i den Indtægtsberøvelse, som Staten vil lide, hvis man tillader, at Tobaksdyrkingen opretholdes. Skulde man ikke ville løse Spørgsmaalet paa den af Finansministeren foreslaaede Maade, som er tiltraadt af Udvalgets Flertal — og det er en Løsning, jeg finder fuldt forsvarlig —, kunde man ogsaa gaa andre Veje. Jeg mener ikke, man bør gaa den Vej at yde Erstatning, det vilde være en Udgift for Statskassen, som jeg ikke finder er nødvendig; jeg er snarere i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen), der mente, at man burde indføre Forbud mod overhovedet at dyrke Tobak her i Landet. Jeg tror, dette kunde ske uden Tab for de paagældende Dyrkere, naar Forbudet indførtes efterhaanden, idet man begrænsede Tilladelsen til at dyrke Tobak her i Landet til en kortere Aarrække, saa havde disse Tobaks-

dyrkere Lejlighed til at slaa ind paa at dyrke noget andet i Stedet for. Og det vilde ikke medføre noget, i alt Fald ikke noget væsentligt Tab for dem. Det vilde være en lettere fremkommelig Vej, men jeg tror ikke, vi for Øjeblikket kunne gøre noget bedre end at følge Ministeren og Flertallet, og det agter jeg at gøre.

Rørdam: Jeg vil gerne sige til den sidste ærede Taler, at den Tanke, han var inde paa, og som ogsaa er fremsat af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), at nedlægge Forbud mod Tobaksdyrkning her i Landet, forekommer mig at være noget fantastisk. For hvis vi komme ind paa det, var der adskillige andre Ting, man ogsaa kunde nedlægge Forbud imod. Hvad mener det ærede Medlem f. Eks. om, at vi nedlagde Forbud mod Gardinfabrikation her i Landet? Derved vilde den danske Statskasse tjene de mange Millioner, Gardinfabrikanterne her i Landet tjene. Men det vilde dog være mærkeligt at komme ind paa saadanne Forbud mod forskellige Fabrikationer, og jeg vil anbefale ikke at følge den Tanke.

Johannes Jensen: Jeg vil begynde med at sige, at jeg finder det ganske forstaaeligt, at der i et saa stort Lovgivningsarbejde, som en fuldstændig ny Toldlov nu en Gang er, kommer til at foreligge forskellige Fejltagelser eller Forglemmelser af at tage sine Forholdsregler mod Forhold, som man ikke den Gang forudsaa. Det er ikke blot med Hensyn til Tobaksdyrkingen, at man ikke har forudset den Udvikling, der vilde komme. Det gælder ogsaa Cigaretfabrikationen her i Landet, der har faaet en Beskyttelse, man slet ikke havde tiltænkt den, og det gælder vist i endnu højere Grad med Hensyn til Caloric eller svensk Banko. Man forhøjede ved Toldloven Tolden paa den svenske Punsch ganske betydeligt, saa vidt jeg husker fra 38 Øre til 1 Kr. pr. Flaske, i Forventning om, at Statskassen derved skulde tjene store Penge. Men det gik ikke saadan, som man havde tænkt sig det. Den svenske Fabrikant, der havde et stort Marked hernede for den svenske Punsch, skyndte sig at anlægge en stor Fabrik paa Amager, og nu er Forholdet blevet det, at vi købe svensk Punsch billigere end før, og Statskassen faar mindre i Told end før, thi nu faar man, saa vidt jeg ved, kun Tolden af den Spiritus, den svenske Caloric indeholder. Naar man altsaa vil røre ved et Punkt i Toldloven,